

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ex Nouo Testamento Quatuor Eua[n]=||gelia

Erasmus, Desiderius

Erphordie, 1520

VD16 B 4591

Capvt. IX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34488

SECUNDVM.

lius hominis nō habet, vbi caput reclinet. Alius de numero discipulorū suorū dixit ei, dñe permitte mihi prius, vt abeā, & sepeliā am patrē meū. At Iesus dixit illi. Sequere me, & sine vt mortui sepeliāt mortuos suos, & cū esset ingressus nauim, secuti sunt eū discipuli sui, & ecce motus magnus factus est in mari, adeo vt nauis operiret a fluctibus, ipse vero dormiebat. Et accedentes discipuli, excitauerunt illū dicentes. Domine, serua nos, perimus. Et dicit illis, Quid timidi estis exigua prœditi fiducia. Tunc excitatus, increpauit ventos & mare, & facta est tranquillitas magna, hoies vero admirabant dicentes. Qualis est hic, quia venti quoq; & mare obediunt illi? Et cum venisset ad vltiorē ripā, in regionem Gersenorum occurrerunt ei duo demoniaci, e monumentis egressi, erant autē sæui supra modū, adeo vt nemo posset transire per viam illam. Et ecce vociferabant dicentes, Quid rei nobis tecū est Iesu fili dei? venisti huc ad cruciandum nos ante tempus? Erat autē procul ab illis grex porcorū multorū pascens. Demones vero rogabāt eū dicentes, Si eijs nos, permitte nobis, vt demigramus in gregē porcorū. Et ait illis, Abite. Illi vero egressi abierunt in gregem porcorū. Et ecce ferebat totus grex porcorū, per præceptum in mare, & perierunt in aquis. Porro qui pascebāt aufugerunt, & digressi in ciuitatem, renunciauerunt omnia, & quid accidisset demoniacis. Et ecce tota ciuitas exiuit, in occursum Iesu. Et cū uidissent illū rogabant, vt decederet a finib; suis.

¶ CAPVT. IX.

¶ Ingressus nauē, traiecit ac venit in suā ciuitatē. Et

MATTHAEVM. Fo. X.

ecce adduxerunt illi paralyticū in lecto decumbentē. Cūq; vidisset Iesus, fidē illorū, dixit paralytico, bono animo esto fili, remittunt tibi peccata tua. Et ecce quidā e scribis dicebāt intra sese Hic blasphemāt. Et cū vidisset Iesus cogitationes illorū, dixit, ad quid vos cogitatis mala in cordibus vestris? Vtrum em̄ eū facilius dicere, remittunt tibi peccata, an dicere, surge & ambula? Ut autē sciatis, qđ potestātē habeat filius hominis in terra remittendi peccata, tunc dicit paralytico, Surge, tolle tuū stratum, & abi in domū tuā, & ille surrexit, abiitq; domū suam. Turbæ vero quæ viderant, admiratæ sunt & glorificauerūt deū, qui dedisset potestātē talem hominibus. Et præteriens Iesus illinc, vidit hominē desidentē ad teloniū. Matthæū nomine, dicitq; ei. Sequere me, At is surgens secutus est eū. Et factum est, vt Iesus accubaret in illius ædibus. Et ecce multi publicani & peccatores, qui venierant, simul accubuerunt cū Iesu, & discipulis illius. Cūq; id vidissent pharisæi, dixerunt discipulis eius, cur cum publicanis & peccatorib; sumit cibū præceptor vester? At Iesus vbi audiuit dixit illis. Non opus habent, q̄ q̄ validi sunt medico, sed qui male habent. Quin potius ite & discite, quid sit illud misericordiam volo, & nō sacrificiū. Nō em̄ veni ad vocandum iustos, sed peccatores ad pœnitentiā. Tunc adēunt eum discipuli Ioannis dicentes, Quā ob causam, nos & pharisæi ieiunamus plerumq; discipuli vero tui non ieiunant? Et dixit illis Iesus, Num possint filij sponsi lugere, quamdiu cū illis est sponsus? Venient autē dies cū collectur ab eis sponsus, & tunc ieiunabunt. Nullus immittit assu-

SECUNDVM. TIAM

mentū panni rudis in veste veteri. Aufert em̄ supplementū illius a vestimento, & peior ruptura fit. Neq̄ mittunt vinū nouum, in vtres veteres, alioqui rumpuntur vtres, & vinū effundit̄, & vtres pereunt. Sed mittunt vinū nouū in vtres novos, & vtraq̄ simul seruant̄. Hęc cū illis loqueret̄, ecce primas quidā venit, & adora- uit eū dicens, Filia mea modo defuncta est, sed veni, & impone manū tuā super illā, ac viuet. Et surgens Iesus secutus est eū, ac discipuli illius. Et ecce mulier q̄ sanguinis profluuiō laborauerat duodecim annos, accedens a tergo, tetigit fimbriā vestimenti illius. Dixerat enim intra sese. Si tantū tetigero vestimentum illius, ero salua. At Iesus conuersus, vt vidit illā, dixit. Confide filia, fides tua saluā te fecit. Et salua facta fuit mulier a tpe illo. Et cū venisset Iesus in ædes primatis, vidissetq̄ tibicines, & turbā tumultuantē, dicit illis, Secedite, nō enim mortua est adolescentula, sed dormit, Et deridebant illū. Cū autem fuisset eiecta turba, integressus tenuit manū illius, & surrexit adolescentula. Et emanauit rumor hic in totā terrā illam. Et cū discederet illinc Iesus, secuti sunt illū duo cęci, clamātes, ac dicētes, Miserere nostri fili Dauid. At cū venisset in ædes, adierunt illū duo cęci, & dicit illis Iesus, Creditis me hoc posse facere? Dicunt illi, Credimus dñe. Tunc tetigit oculos illorū dicens, Iuxta fidē vestrā fiat vobis, & aperti sunt illorū oculi. Et interminatus est illis Iesus, dicens, Videte ne quis sciat. At illi cū abiissent, diuulgarunt, famam illius in tota terra illa. Illis autē egredientibus, ecce adduxerunt illi hominem mutū demoniacū, & eieccto demonio, locutus est murus. Et ad-

miratæ sunt turbæ, dicentes. Nunquã apparuit sic in Israhel. Ac pharisæi dicebant. Per principē dæmoniorū eijcit dæmonia. Et circūibat Iesus ciuitates omneis ac vicos, docens in synagogis illorū, & prædicans euangeliū regni, & sanās omnem morbum & omnē languorē in populo. Cū vidisset autē turbas, affectu misericordiæ tactus est erga illas, quod essent destituti, ac dispersi velut oues, non habentes pastorem. Tunc dicit discipulis suis, Ipsa quidē messis copiosa, cæterū aperarij pauci. Rogate igit dominū messis, vt extrudat operarios in messem suā. CA. X.

T accersitis duodecī discipulis suis, dedit eis potestatem aduersus spiritus immundos, vt eijcerent eos, & sanarent quemuis morbū, & quēuis languorē. Porro duodecim apostolorū nomina sunt hæc. Primus Simon qui vocat̃ Petr⁹. Et Andreas frater ei⁹. Iacob⁹ fili⁹ Zebedæi. Et Ioannes fr̃ ei⁹. Philippus. & Bartholomæus, Thomas, & Matthæus, q̃ fuerat publican⁹. Iacob⁹ fili⁹ Alphei. Et Lebbe⁹, cognomēto Thaddeus. Simō Cananē⁹, & Iudas Iscariotes, q̃ & pdidit illū. Hos nūero duodecim, emisit Iesus, qb⁹ præceperat dicēs, In viā gētū ne abieritis, & in ciuitatē Samaritanorū ne ingrediamī, sed ite potius ad oues pditas dom⁹ israhel. Profecti autē prædicate dicētes. Appropinquauit regnū cælorū. Infirmos sanate, leprosos mūdare, mortuos suscite, dæmonia eijcite, gratuito accepistis, gratuito date. Ne possideatis aurū, neq; argentū, neq; æs in crumēis ṽris, neq; peram ad iter, neq; duas tunicas, neq; calciamēta, neq; virgā. Nam dignus est operarius cibo suo. Sed in quancunq; ciuitate